

Херсонська загальноосвітня школа І-ІІ ступенів №14
Херсонської міської ради

СВЯТО КНИГИ

«Дружба з книжкою —

це свято»

проведене в 3-А класі.

учитель: Запорожець М.Г.

Свято книги «Дружба з книжкою – це свято»

Мета: розкрити роль книги у розвитку особистості учнів, любові до читання; пізнання для себе нового, незвіданого; виховувати шанобливе ставлення до книг; розкрити історію їх створення.

Оформлення та обладнання: тематична виставка книжок; творчі проекти учнів – закладка «Велика читацька пригода»; на дошці гасло свята

Дорогі учні, гості!
В нас сьогодні книги свято.
Будемо разом відзначати,
Книгу-друга шанувати!

Дружба з книгою – це свято.
Не було б його у нас,
Ми б не знали так багато
Про новий і давній час.

В кожному домі, в кожній хаті
І у місті, й на селі
Хто навчився вже читати,
Має книжку на столі.

Книги дружать з дітворою.
Полюби їх у житті,
І улюблені герої будуть
Друзями завжди.

Фея Мудрості.

- Це просто чудово, що ви прийшли на свято. На вас чекає зустріч з героями книжок. Давайте знайомитись: я – Фея Мудрості, а це – Фея Знань.

Книга.

Примусить можу сумувати
Я читача будь-якого.
Сміятись, плакати і любити
Моє допоможе слово.
Пізнати пустелю, океан,
Здолати вогонь і кригу,
Зустріти інопланетян вам допоможе книга.

Фея Знань.

- Великий шлях подолала книга, поки набула сучасного вигляду. Давним-давно на Землі не було таких книжок, як зараз, бо люди не вміли їх виготовляти. «Сторінками» найдавніших книг служила глина, камені, стіни печер, посуд, щити, листя та кора дерев, шкіра тварин, бамбук, папірус, шовк.

Розмочували глину, робили з неї невеличку пластину, і по вогкій поверхні писали спеціальною паличкою. Потім табличку сушили на сонці або на вогні. Та хіба в такий спосіб багато напишеш?

До того книги з глини були дуже важкі і незручні. У колишній столиці Єгипту- Фівах зберігається така кам'яна «книга», «сторінки» якої сягають у ширину 40 метрів.

Найпоширенішим матеріалом для написання книг у Київській Русі був берест – тонкий лист березової кори. Кістяними або мідними стрижнями наносили літери. Звичайно, такі книги швидко ламалися і розсипалися.

Сучасний матеріал для книжок – папір – винайшли у Китаї ще 2000 років тому. Книги були рукописними. Одну книгу переписували декілька років.

Зовсім нове життя у книг почалося, коли винайшли друкарський верстат. Винахідником вважають німецького майстра Йоганна Гутенберга у 1450 році. Його спосіб друкування існує досі. Понад 400 років тому в старовинному місті Острозі було надруковано перший «Буквар».

У книгах зібрано всі знання. Надбані людством за часи його існування. Без книги не можна ніким стати. Набути професію, побудувати дім, виростити дерево. Усе робитимете краще, якщо візьмете собі в помічники книгу, досвід інших людей. Книга потрібна людині, як повітря, як світло. З нею цікавіше і змістовніше життя.

Герої завітали до нас: Вгадайте, хто вони?

- Я – непосида. Дуже хочу багато знати, але в мене не завжди це виходить. До того ж не можу довести справу до кінця. Дуже хочу побувати зі своїми друзями в Сонячному місті і на Місяці. А про мої пригоди ви можете прочитати в книжці...(**«Пригоди Незнайка і його друзів» Миколи Носова**)
- Я заїхала на одну хвилинку і маю повернутися з балу до півночі. А якщо я запізнюсь хоч на хвилину, моя карета знову перетвориться на гарбуз. Коні – на маленьких мишок, а моя святкова сукня стане старенькою. (**Шарль Перро «Попелюшка»**)
- До школи прямує хлопчик дерев'яний,

Та потрапляє чомусь у цирк полотняний. (Олексій Толстой «Пригоди Буратіно»)

- Карло Коллоді «Пригоди Піннокіо»

- Жартівливі «Поради» Григорія Остера

Ви ніколи не вмивайте
руки, шию, щоки й ніс.
Назавжди ви зрозумійте,
Що заняття ці дурні.
Знову руки забрудняться.
Шия, вуха та лице.
Час не гайте, сил не тратьте,
Нащо вам усе оце.
Стригтись також не потрібно.
Марні гроші і слова.
В старості сама собою
Облисіє голова.

- Дівчатко симпатичне,
Шоковий фартушок.
Провідати бабусю
Іду через лісок
В корзиночці новенькій
Несу я пиріжок.
Бабусі в подарунок
Нарву я квіточок.(Шарль Перро «Червона шапочка»)

- Я спешил к вам друзья, с жутким нетерпением,
и моторчик не зря смазывал вареньем.
У меня за спиной крутится пропеллер.
Я хочу. Чтоб со мной все ребята пели.
Смешной человечек на крыше живет,
Смешной человечек ириски жует.
Смешной человечек скучать не привык.
Пришел к нам на праздник большой озорник.
Я готовил обед для друзей, подружек.
Суп варил из конфет, а компот из плюшек.
Ну а сам похудел килограмм на двести.
Песен сто уже спел с ребятами вместе.
Если только чуть-чуть загрустит приятель,
Я в окошко влечу, словно воспитатель.
С вами в классе попляшу. Поиграю в прятки.

Если школа ходуном. Значит все в порядке. (**Астрід Ліндгрєн «Малюк і Карлсон. Що живе на даху»**)

- Мій герой – малий чарівник,
Справи добрі він віршить.
Друзям він допомагає,
Від злих духів захищає.
Учень він талановитий.
До науки має хист. Хто він? (**«Гаррі Потер»**)

- я – веселый человечек.
Вырос я в Италии.
Там, где зреют апельсины.
И лимоны, и маслины. (**«Пригоди Цибулина» Джанні Родарі**)

- Для него прогулка – праздник,
И на мед особый нюх,
Это плюшевый проказник-
Медвежонок (**«Вини Пух и все. Все. Все» Алан Александр Милн**)

Листоноша. У мене в сумці телеграми від героїв, які не змогли прийти на свято. Але на них немає підписів. Допоможіть розібратися.

- «Дуже засмутилася, ненароком розбила яйце. Не просте...»(**мишка з казки «Курочка – Ряба»**)
- «Все скінчилось погано. Мене побили. А хвіст залишився в ополонці» (**Вовк із казки «Лисичка-сестричка і вовк-панібрат»**)
- «Не полечу з вами. Як була в лужку. Виломила ніжку, а ви полинули, мене покинули.» (**«Кривенька качечка»**)
- «Дорогі гості! Виручайте! Павука-злодія зарубайте! (**«Муха Цокотуха»**)

Конкурс «Кращий читач класу»

Бібліотекар.

Кожна книжка - це друг, що веде нас у дивовижний і чудовий світ, знайомить із прекрасними людьми. Читаючи їх, ви самі стаєте добрішими, мудрішими, сильнішими.

